

Jézus mint lelkipozozó

1. Messiási jövendölések kijelentései Jézus „lelkipozozói szolgálatáról”:

Ésa 11,3/b-4/a: **„...és nem szemeknek látása szerint ítél, és nem füleinek hallása szerint bíraskodik: Igazságban ítéli a gyöngéket, és tökéletességben bíraskodik a föld szegényei felett...”**

Ésa 42,3: **„Megrepedt nádat nem tör el, a pislogó gyertya belet nem oltja ki, a törvényt igazán jelenti meg.”**

Ésa 61,1-2: **„Az Úr Isten lelke van én rajtam azért, mert fölkent engem az Úr, hogy a szegényeknek örömet mondjak; elküldött, hogy bekössem a megtört szívűeket, hogy hirdessek a foglyoknak szabadulást, és a megkötözötteknek megoldást; Hogy hirdessem az Úr jókedvének esztendejét, és Istenünk bosszúállása napját; megvigasztaljak minden gyászolót;”**

2. Jézus nem a külső látszat szerint ítél, különleges figyelme a gyengék, bűnösök iránt:

Márk 2,13-17: **„És ismét kiméne a tenger mellé; és az egész sokaság megy vala ő hozzá, és ő tanítja vala őket. És amikor tovaméne, meglátá Lévit, az Alfeus fiát, aki a vámszedő helyen ül vala, és monda neki: Kövess engemet. És felkelvén, követi vala őt. És lőn, amikor ő ennek házában asztalhoz üle, a vámszedők és bűnösök is sokan odaülnek vala Jézussal és az ő tanítványaival; mert sokan valának, és követék őt. És amikor látták az írástudók és a farizeusok, hogy együtt eszik a vámszedőkkel és bűnösökkel, mondának az ő tanítványainak: Mi dolog, hogy a vámszedőkkel és a bűnösökkel eszik és iszik? És amikor ezt hallja vala Jézus, monda nekik: Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek, nem azért jöttem, hogy igazakat, hanem hogy bűnösöket hívjak megtérésre.”**

3. Az együttérzés és az érzékeny figyelmesség az alapja lelkipozozói viszonyulásának az emberek iránt:

Mk 6,33-34: **„A sokaság pedig meglátá őket, amint mennek vala, és sokan megismerék őt; és minden városból egybefutának oda gyalog, és megelőzik őket, és hozzá gyülekezének. És kimenvén Jézus nagy sokaságot látta, és megsáná őket, mert olyanok valának, mint a pásztor nélkül való juhok. És kezdé őket sokra tanítani.”**

Mk 5,35-36: **„Mikor még beszél vala, odajövének a zsinagóga fejtől, mondván: Leányod meghalt; mit fárasztod tovább a Mestert? Jézus pedig, amint hallá a beszédet, amit mondanak vala, azonnal monda a zsinagóga fejének: Ne félj, csak higgy.”**

Jn 11,33: **„Jézus azért, amint látja vala, hogy az sír és sírnak a vele jött zsidók [is], elbúsula lelkében és igen megrendüle.”**

4. Jézus „irgalmas szemű”, észrevesz egyetlen jobbra vágyó vagy ínségben lévő embert is a tömegben:

Lk 19, 1-5: **„És bemenvén, általméne Jerikón. És íme vala ott egy ember, akit nevéről Zákeusnak hívtak; és az fővámszedő vala, és gazdag. És igyekezék Jézust látni, ki az; de a sokaságtól nem láthatá, mivelhogy termete szerint kis ember volt. És előre futván felhága egy eperfüge fára, hogy őt lássa; mert arra vala elmenendő. És mikor arra a helyre jutott, feltekintvén Jézus, látá őt, és monda neki: Zákeus, hamar szállj alá; mert ma nekem a te házadnál kell maradnom.”**

5. Jézus állhatatos küzdelme a visszaeső bűnösért:

Lk 8,2: **„És némely asszonyok, akiket tisztátalan lelkektől és betegségekől gyógyított meg, Mária, aki Magdalénának neveztetik, kiből hét ördög ment ki”**

6. Az „igazság és a kegyelem” egysége Jézus megbocsátásában:

Jn 8, 1-11: A házasságtörő asszony esete

7. Máskor viszont egyedül a feltétlen és teljes megbocsátás kimondása, amikor a bűnös büntudatában elveszettnek érzi magát:

Lk 5, 19-20: **„De nem találván módot, hogy a sokaság miatt mikép vigyék őt be, felhágának a háztetőre, és a cseréphéjazaton át bocsáták őt alá ágyastól Jézus elé a középre. És látván azoknak hitét, monda: Ember, megbocsáttattak neked a te bűneid.”**

8. Jézus tapintata még az álnok, gonoszul ítélező vádolók iránt is, amint tompa lelkiismeretüket ébresztve saját bűneikre emlékezteti őket:

Jn 8, 4-9: A házasságtörő asszonyt vádolókkal szembeni magatartása

Jézus le nem leplező, mások előtt meg nem szégyenítő, a lelkiismeretet tapintattal ébresztő magatartása:

Jn 13, 21, 27: **„Mikor ezeket mondja vala Jézus, igen nyugtalankodék lelkében, s bizonyágot tőn, és monda: Bizony, bizony mondom néktek, hogy egy ti közületek elárul engem.... És a falat után akkor beméne abba a Sátán. Monda azért neki Jézus: Amit cselekszel, hamar cselekedj.”**

9. Jézus védelmébe veszi azt, akit lelkiismeretében elbizonytalanítanak, elbátortalanítanak az igazságtalan megjegyzések, és elismerő szavával felszabadítja őt:

Mt 26, 6-13: **„És mikor Jézus Bethániában, a poklos Simon házánál vala, Méne ő hozzá egy asszony, akinél vala drága kenetnek alabástrom szelencéje, és az ő fejére tölté, amint az asztalnál ül vala. Látván pedig ezt az ő tanítványai, bosszankodának, mondván: Mire való ez a tékozlás? Mert eladhatták volna ezt a kenetet nagy áron, és adhatták volna a szegényeknek. Mikor pedig ezt eszébe vette Jézus, monda nekik: Miért bántjátok ezt az asszonyt? hiszen jó dolgot cselekedett én velem. Mert a szegények mindenkor veletek lesznek, de én nem leszek mindenkor veletek. Mert hogy ő ezt a kenetet testemre töltötte, az én temetésemre nézve cselekedte azt. Bizony mondom néktek: Valahol az egész világon**

prédikáltatik az evangélium, amit ez én velem cselekedék, az is hirdettetik az ő emlékezetére.”

10. A szeretetteljes, tapintatos feddés művészete, és az igazságtalanul vádolt védelembé vétele:

Lk 10, 38-42: ***„Lőn pedig, mikor az úton menének, hogy ő beméne egy faluba; egy Mártha nevű asszony pedig befogadá őt házába. És ennek vala egy Mária nevezetű testvére, ki is Jézus lábainál leülvén, hallgatja vala az ő beszédét. Mártha pedig foglalatos volt a szüntelen való szolgálatban; előállván azért, monda: Uram, nincs-e arra gondod, hogy az én testvérem magamra hagyott engem, hogy szolgáljak? Mondjad azért neki, hogy segítsen nekem. Felelvén pedig, monda neki Jézus: Mártha, Mártha, szorgalmas vagy és sokra igyekezel: De egy a szükséges dolog: és Mária a jobb részt választotta, mely el nem vétetik ő tőle.”***

11. Szigorú, egyenes beszéddel is feddés, amikor ez lehet a gyógyszer. Adott esetben mások lelkiismeretének a felszabadítása is ezzel együtt:

Mt, 23. fejezet; Lk 14, 7-14: ***„És egy példázatot monda a hivatalosoknak, mikor észre vevé, mimódon válogatják a fő helyeket; mondván nekik: Mikor valaki lakodalomba hív, ne ülj a fő helyre; mert netalán náladnál nagyobb tiszteletben álló embert is hívott meg az, És eljövén az, aki mind téged, mind azt meghívta, ezt mondja majd neked: Engedd ennek a helyet! És akkor szégyennel az utolsó helyre fogsz ülni. Hanem mikor meghívna, menj el és ülj le az utolsó helyre; hogy mikor eljő az, aki téged meghívott, ezt mondja neked: Barátom ülj feljebb! Akkor neked dicsőséged lesz azok előtt, akik veled együtt ülnek. Mert mindenki, aki magát felmagasztalja, megaláztatik; és aki magát megalázza, felmagasztaltatik. Monda pedig annak is, aki őt meghívta: Mikor ebédet vagy vacsorát készítesz, ne hívd barátaidat, se testvéreidet, se rokonaidat, se gazdag szomszédaidat; nehogy viszont ők is meghívjanak téged, és visszafizessék neked. Hanem mikor lakomát készítesz, hívd a szegényeket, csonkabonkákat, sántákat, vakokat: És boldog leszel; mivelhogy nem fizethetik vissza neked; mert majd visszafizettetik neked az igazak feltámadásakor.”***

12. A félénkek, alázatosak, mások által lebecsültek észrevevése és bátorítása:

Lk, 21-14: a szegény özvegy két fillére

13. Jézus imaküzdélme a megkísértett emberért:

Lk 22, 31-32: ***„Monda pedig az Úr: Simon! Simon! íme a Sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát; De én imádkoztam érted, hogy el ne fogyatkozzék a te hited: te azért idővel megtérvén, a te atyádfiait erősítsed.***

14. A testi szükségletek észrevétele a lelkiek mellett:

Mk 8,1-3: ***„Azokban a napokban, mivelhogy fölötte nagy volt a sokaság, és nem volt mit enniük, magához szólította Jézus az ő tanítványait, és monda nekik: Szánakozom e sokaságon, mert immár harmad napja hogy velem vannak, és nincs mit enniük; És ha éhen bocsátom haza őket, kidőlnek az úton; mert némelyek ő közülük messzűnven jöttek.”***